

پیام روز جهانی پناهنده

توسط کمشنر عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، انتونیو گوتیرس

این زمانی است آنگه از ابهام و نگرانی شدید جهانی، خاصاً بخاطریکه ده ها میلیون انسان در اثر درگیری ها و آزار و اذیت، پناهنده و بیجاشده اند. آنها نه تنها خانه ها و وسایل امرار معیشت شانرا از دست داده اند، بلکه عزیزان، دوستان، جوامع و کشور های شانرا از دست داده اند.

درین روز جهانی پناهنده بیائید میلیونها انسانی را که اداره امور پناهندگان ملل متحد و شرکای کاری ما مواظبت مینماید و در بین آنان آسیب پذیر ترین افراد جهان شامل میباشند، بخاطر بیاوریم. هر کدام آنها حکایتی از زندگی خود دارند. پناهندگان مردمان بی نام و نشان نیستند – آنها افرادی اند مانند من تو که بدون هیچ تقصیری همه چیز خود را از دست داده اند.

درین اوقات پرمشقت، آنهایکه از بین ما با پناهندگان کار میکنند بیشتر از هر وقتی تلاش مینمایند تا حتی ابتدائی ترین نیازمندی های آنانرا رفع کنند. حقیقت تلخ اینست که در توانائی های ما جهت فراهم آوری نیازمندی های آنان، مانند سرپناه، صحت، آموزش، غذا، حفظ الصحه و حمایت در مقابل خشونت و بدرفتاری، خلاء های بزرگی وجود دارد.

منحیث کمشنر عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، وظیفه خود میدانم تا هر آنچه در توان دارم جهت رفع نیازمندی های پناهندگان، انجام دهم. اما یکی از سروی های اخیر نشان میدهد که تعداد زیادی ازین نیازمندی ها هنوز هم رفع نگردیده است.

بگونه مثال، پناهندگان کشور های افریقای مرکزی در کامرون که میزان مرگ و میر اطفال در بعضی مناطق هفت برابر بلند تر از حالات اضطراری میباشد. کمتر از نصف دختران پناهنده به مکتب میروند، رنج میبرند.

در ایکوادور، اکثریت کولمبیائی های بیجاشده از حقوق پناهجویی بی خبر میباشند، در حالیکه هزاران تن از آنان در نقاط دوردست بسر برده و از ترس نمیتوانند خود را نمایان سازند. مردمان بومی مناطق و زنان و دختران تنها، بطور اخص در معرض استثمار و بدرفتاری قرار دارند.

در گرجستان، افرادیکه برای 15 سال در بیجاشدگی بوده اند بشکل دسته جمعی، و بدون دسترسی به آب، در مناطق مزدحم و کثیف که از هوای سرد و پر از تعفن سیستم های دفع فضلاب متأثر میشوند، بسر میبرند.

در تایلند، بیش از 100,000 پناهنده و پناهجوی میانمار در طول سالها در کمپ های مزدحم در ناامیدی هائیکه منجر به خشونت خانوادگی و سایر بدرفتاری ها میشود، زندگی کرده اند.

با استفاده از منابع کافی، میتوان بسیاری ازین نارسائی ها را از بین برده و یا کاهش داد. اما بدون آن کمک ها، ما همه روزه مجبور میشویم تصامیمی بگیریم که زندگی و رفاه میلیون ها خانواده پریشان را که ما مسئولیت حمایت از آنانرا داریم، متأثر میسازد.

پس بیائید درین روز جهانی پناهنده آنها پناهندگانی را بخاطر بیاوریم که مردمان حقیقی و با نیازمندی های حقیقی استند. از کمک به آنها جهت بازسازی زندگی و اجتماعات شان همه ما نفع میبریم.